Моллі

На биту вийшовши дорогу,
Я стрів красуню босоногу.
На груддя глянув — і відчув я
За ніжки дівчини тривогу.

Такій би дівчині ходити
У черевичках по паркету,
Таку б хорошу посадити
У позолочену карету.

Ясне волосся розлилося
По лебедино-білій шиї,
А очі — зорі, що у морі
Рятують човен в чорторії.

Скромна, гарна Моллі,
Наче квітка в полі.
Кращої немає
В цілому околі.